

25letý muž z Vysočiny

Plánování rodiny a rodičovství

Rodinu samozřejmě chci. Mám stejně starou přítelkyni, jako jsem já. Já už pracuji a ona ještě studuje. Momentálně je na výměnném pobytu v Německu. Domluvili jsme se, že až dostuduje, budeme řešit naše bydlení, a to jestli budeme stavět dům, nebo jestli budeme bydlet u jednoho z našich rodičů, anebo jestli půjdeme někam do podnájmu. Potom budeme řešit naši svatbu, jsme už měsíc zasnoubení a spolu chodíme od střední školy, to je 9 let. A pak se budou řešit naše děti. Chtěl bych, aby se moje děti měly alespoň stejně dobře, jako jsem se měl já. Nechtěl bych, aby moje děti byly bez mámy nebo bez táty. Nebo abychom jsme se potom rozvedli a musely by naše děti být jen u jednoho nebo u druhého z nás. U mě doma to tak jeden čas vypadalo, že se rodiče rozvedou a já bych se měl rozhodnout, s kým budu žít. Přemýšlel jsem nad tím dlouhou dobu, s kým bych chtěl být, nemohl jsem si vybrat a ani teď kdyby se mě znovu zeptali tak bych nedokázal odpovědět. Mým cílem je, svoji rodinu zabezpečit, aby děti mohly jít studovat vysoké školy a byly co nejvíce vzdělaný. Chci je chránit před návykovými látkami, zabrat jim čas na lumpárny a využít ho na zajímavé zájmové kroužky, na sport a na práci doma. Nechci, aby se dostaly do nějakého průšvihů. Budu jezdit s nimi kempovat, jezdit na dovolené po České republice a až shlédneme krásu naší země, můžeme se vydat někam do zahraničí k moři. Takovéhle cestování jsem zažil s mými rodiči a bylo to fajn.

Kolik bys chtěl mít dětí?

Děti bych chtěl asi tak dvě myslím, že to bohatě stačí na to, abych je dostatečně uživil a pořádně zabezpečil. Tuším, že to budou rošťáci po mě a že si s nimi ještě užijeme dosti radosti a průšvihů, i když se budu tomu snažit zabránit. Chtěl bych holku a kluka, protože mi nebude líto, že máme jen jedno pohlaví, jako je to u sousedů. Chtěli aspoň jednoho kluka a místo toho mají čtyři holky. Kluka v rodině se až povedlo druhé nejstarší z dcer. Kluk mi bude pomáhat venku při práci, jako jsem to dělal já a dcera bude pomáhat mamce, jako to dělala moje sestra. Chtěl bych, aby to bylo stejné, nebo alespoň podobné jak to bylo u nás doma.

Co bys dělal, kdyby tvoje manželka nemohla otěhotnět?

To by bylo špatné a nechtěl bych, aby to tak dopadlo. Asi bychom v první řadě oba dva podstoupili nutná a důležitá vyšetření a pak by se vidělo, kde se stala chyba. Kdyby to nedopadlo dobře, tak bychom vyzkoušeli umělé oplodnění a to bych doufal, aby to dopadlo dobře a měli bychom svoje vlastní dítě. A kdyby i tohle bohužel nedopadlo a nebyly bychom ani jeden plodní, zkusili bychom adopci, v téhle době je spousta dětí bez rodičů a těm, kteří děti mít nemohou jim i sobě pomohou.

Jaký máš názor na antikoncepci?

Antikoncepce je podle mě užitečná věc, když nechceš otěhotnět. Chrání holky před neplánovaným těhotenstvím. Myslím, že neplánované těhotenství je postrach i pro matky svých dětí, jak dcery, tak i syna. Žádná máma si nepřeje být babičkou ve třiceti letech. Záleží na holce, jestli se chce chránit před neočekávaným těhotenstvím nebo ne. Žena má spoustu způsobů jak zabránit otěhotnění, může se chránit různými prostředky a to: prášky, nitroděložní tělíška a sterilizace. Ale myslím, že sterilizace je u mladé holky blbost, co kdyby si to rozmyslela a v pozdějším věku by přeci jenom to malé stvoření chtěla. Jenom ona nemusí zajišťovat svoji ochranu, ale může to zajistit i kluk, který se sám bude chránit. Záleží jen na nich, jestli se chtějí chránit, anebo ne, nikdo jim to nemůže nakázat ani zakázat. Co mi říkala přítelkyně, tak prý antikoncepční prášky jsou moc drahé a proto možná spousta žen si je nekoupí. Možná na ně nemá, anebo se jí nechce tolik peněz za ně dávat. Moje přítelkyně se chrání prášky a zatím nám to vyhovuje, ale kdyby se rozhodla, že by chtěla otěhotnět už teď, nebyl bych proti. Antikoncepce je hlavně pro ty, kteří si chtějí hlavně užívat života, svobody a nezávislosti.

Co je to interrupce a jaký máš na ni názor?

Je to odstranění plodu chirurgickou metodou. Je to velký zákrok do organismu. Podle mě je to nebezpečné a také v některých případech zbytečné. Uznávám ženám potrat, když plod má nějakou zdravotní vadu. Možná by se ještě dalo zvažovat o interrupci u mladých děvčat, když je někdo znásilnil a ony pak z toho otěhotněly. Jinak bych interrupci nepovoloval. Existuje názor, že každá žena má právo rozhodovat o sobě, svém těle a o tom zda si chce ponechat potomka či nikoli a na straně druhé stojí názor, že i nenarozené embryo je člověkem, z čehož vyplývá, že má právo na život a nikdo, tedy ani matka by mu ho neměl (nesmí) odepřít. Moje starší kamarádka byla v sedmnácti na interrupci. Teď je vdaná, má skvělého manžela, jsou oba dva dostatečně zabezpečeni, ale kvůli špatně provedené interrupci nemůže mít děti. Pokaždé když otěhotněla, samovolně potratila. I když interrupci neuznávám, je dobré, že je dostupná ve všech nemocnicích a nedělá se to někde na černo. Podle mě se vždycky všechno dá vyřešit v klidu a ne hned interrupcí. Některé náboženství úplně zakazuje interrupci a nenechá ženu si vybrat, jestli to chce, anebo ne. Nejspíš si nikdy neuvědomili a ani neuvědomí, jaké to musí být pro ženu, která se nemůže rozhodnout z vlastní vůle, zda mít dítě nebo nemít. Například, když je žena znásilněná a musí porodit dítě od člověka, kterého nezná, dítě by jí tu hrůzu pořád připomínalo. Také když je dívka mladá, chce dál studovat, jenže nemůže, protože je těhotná a víra ji interrupci nepovoluje. To pak nastoupí další problémy a to v psychice člověka. Nebo to také může skončit sebevraždou těhotné ženy či dívky. Člověk by se měl rozhodnout sám, zda mít dítě nebo ho nemít. Nikdy bych svoji přítelkyni nenutil do interrupce. Řekl bych jí k těhotenství svůj názor, co bych si přál a ona by se pak sama a svobodně rozhodla co a jak udělat.